

over de Staten tilhørende Grunde, at hele Raadigheden og Myndigheden derover slipper ud af Rigsdagens Haand. Det er altsaa ingenlunde en kjøbenhavns Interesse, men tværtimod i høi Grad et Hensyn til Statskassens Ret og Tary — et Hensyn, der endog blev drevet til Yderlighed ved Loven af 6te Juli 1867 — der gjør, at jeg for mit Vedkommende maa sige, at dersom Folkethinget efter de Udtalelser, vi have hørt af den ærede Minister, stemmer for Anmærkningens Udeladelse, har det derved i Grunden ophævet hele Loven af 6te Juli 1867.

Adler: Det ligger maastee noget i den daglige Bestjæftigelse, at naar man har meget med Tal at gjøre, saa kan man ikke godt taale, at Tal blive forvrængede altsfor stærkt; man er da nødsaget til at regne efter, naar man hører et Regnestykke, og jeg kan ikke nægte, at det forekom mig, at den ærede Minister gjorde en ganske mærkelig Beregning af Fordelelene ved at leie Tivoli ud for længere Tid til en højere Leie end tidligere, en Beregning, som jeg ikke kan fatte, men det skulde glæde mig, om jeg kunde blive bedre oplyst. Den ærede Minister meente, at det skulde være selvsølgelig, at en Kjøber vilde give Mere for Grunden, naar der var et større Leiemaal, altsaa naar der f. Ex. var leiet ud paa 10 Aar til 4,000 Rb., end naar der var leiet for 1 Aar til 1,000 Rb. Dette maatte jo være den ærede Ministers Mening; men jeg troer dog, at det er en fuldstændig Feilregning, thi det er en Selvsølgje, at den eventuelle Kjøber ikke vil sige: man har tidligere været saa naragtig at lade dem have det for 1,000 Rb., og nu give de 4,000 Rb., men han vil sige: hvad kan jeg faae ud af det. — Nu maa den ærede Minister ogsaa lade mig regne lidt. Her er Tale om 126,000 □ Alen, det findes angivet paa Tryk i et Bilag, der var sendt til det Udvalg, som i sin Tid var nedsat angaaende Loven om Demarcationslinien. Vi have nu anflaaet Grundene, de bedre Grunde derude,

til mindst 6 à 7 Rb. pr. □ Alen, men jeg vil ikke gaae saa vidt; lad dem kun være 4 Rb. værd, og vi kunne gjerne gaae lidt ned endnu. Gaae vi ud fra 4 Rb., saa er der altsaa her Tale om en Sum af 504,000 Rb. Men, som sagt, vi kunne gjerne gaae ned til 3 Rb., og der bliver da Spørgsmaal om 378,000 Rb. Nu er det virkelig ikke sandsynligt, at den eventuelle Kjøber, der skulde betale 378,000 Rb. for dette Areal, vilde ansee det for nogen overmaade heldig Foranstaltning, som vi have truffet ved at skaffe af et Areal, der var 378,000 Rb. værd, 4, 5 eller 6,000 Rb. i 10 Aar. Jeg troer altsaa, at man vel maa være berettiget til at sige, at det Slags Regnestykker maa man søge at belyse og at regne efter, thi det er jo muligt, at Thinget ikke har hørt saa nøie, da Tallene fremkom. Jeg troer altsaa, at den ærede Minister har gjort eller gjør en meget feil Regning eller bilder sig ind, at Kjøbenhavns Commune er en meget slet Regnemester, naar han troer, at den vil takke ham, naar han i 4, 6 eller 10 Aar kan faae 4,000 Rb. af et Areal, som ikke bør sælges for 378,000 Rb., men som — jeg gaaer her ud fra 5 Rb. pr. □ Alen — ikke bør regnes under 630,000 Rb. Jeg kunde, som sagt, ikke lade være at tage Ordet paa Grund af dette Regnestykke, men jeg maa da nu tilføie, at vi stiftets Kjøbenhavnerne ere forunderlig stillede, thi ville vi give Tivoli en billig Leie, saa er der en hel Deel Medlemmer, og jeg nævner det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (H. M. Petersen), som i denne Henseende er meget streng imod Kjøbenhavn; han har ikke stor Lyst til at vise Smøbedommen, naar det gjælder Rosenborg eller Tivoli — saa er der en heel Deel Mennesker, som tale om kjøbenhavnske Interesser og kjøbenhavnske Indflydelser, og ville vi ikke leie paa lang Tid til Tivoli, er det kjøbenhavns Interesse for Kjøbenhavns Commune, og jeg vil tilføie Gøt endnu, skjøndt det maastee gjør den modsatte Virkning af den, jeg tilsigter, men det er mig ligegyldigt. Det